

Publicerad 2010-09-05 18:39 av Bobby

Man talar sig ljummen

diktar sig varm, i försonliga cirklar

och skriver sig rakt in i kylan,

där ansiktet upphör, den andres

(ur I det gula, Katarina Frostenson)

En poets största längtan

Det finns en risk att man

använder tiden ovist.

-- Vad är bättre poesi

än skriven poesi?

Ändå längtar själen efter

den perfekta texten...

Varför är det oskrivna

så mycket mer intressant?

Kanske är det alltid så att

den rika bland rika är fattig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bobby med Poeter.se id #34569 innehar upphovsrätten